

Otte gyldne år for kaproningen i Aarhus Roklub

1. Indledning.

Kaproningen i Aarhus Roklub havde sin storhedstid fra 1949 til og med 1957 hvor roerne bragte Roklubben adskillige Danmarksmesterskaber, Nordiske mesterskaber, guld- og sølvmedaljer ved Europamesterskaberne (de uofficielle Verdensmesterskaber) samt deltagelse ved Olympiske lege.

For 70 år siden i 1950, ved senior europamesterskaberne i roning, - de uofficielle verdensmesterskaber - blev Aarhus Roklub europamestre i senior firer med styrmand.

Formanden for Aarhus Roklub Arne Svanhede hilste vores 5 europamestre med disse ord. "Kære europamestre. Vi har i vor klub mange datoer, vi mindes med glæde, og nu har I ved den strålende bedrift i Milano indføjet datoen, 3. september 1950, som den hidtil mest uforglemmelige i vor klubs historie. I har gennem ihærdig og målbevidst træning nået det mål I stadig har haft for øje, og lønnen blev det første senior europamesterskab til Aarhus Roklub".

Før vi ser os om, er historierne gået i glemmebogen.

Jeg vil gerne med denne artikel hædre Aarhus Roklub, og de roere, trænere og ledere som i perioden 1949 til og med 1957 bragte nationale mesterskaber, Nordiske mesterskaber, europamesterskaber og andre medaljer ved EM og deltagelse ved OL i 1952, til klubben. Artiklen vil samtidig blive lagt hos Aarhus Stadsarkiv, så eftertiden kan læse om denne periode i Aarhus Roklub.

12 af disse roere fik Dansk Forening for Rosports guldnål, som gives ved deltagelse i EM eller OL. Perioden er Aarhus Roklubs absolutte glansperiode og klubben var i en periode landets stærkeste.

Men der hører naturligvis en historie bagved alt dette.

I artiklen vil jeg især følge **Paul Locht, nu 91 år** som var med fra 1948 til 1956 og som havde en stor del af æren for pokaler og trofæer i stort tal. Han er en af de roere, som har vundet mest i vores klub.

En stor tak vil jeg gerne rette til Paul Locht 91 år, Harry Lund Nielsen 90 år og Arne Jensen 79 år, som i gode samtaler har fortalt om deres tid i Aarhus Roklub og alle har stillet deres scrap bøger til min rådighed. Én ligeså stor tak til Morten Malm, Aarhus Roklub, som har stillet sin Bedstefars, Erik Thorsens, Scrapbog til min rådighed. Endelig en stor tak til Fritze og Aase fra Roklubben, som har hjulpet med klubbens materiale dels på Søsporten dels på Stadsarkivet. Mine rokammerater Poul Soelberg, journalist, har hjulpet med teksten og Sven Vedel har hjulpet med billeder, redigering o.l.

Denne artikel resumeer sejrene. Rigtig mange andre roere sled samtidig i åerne på Brabrand og de var i høj grad medvirkende til at skabe det konkurrencemiljø, der var på Brabrand Ro stadion i disse år. Uden dem havde hele miljøet været anderledes og sejrene formentlig færre.

Det har været en meget spændende rejse for mig, og denne artikel er med til at sikre, at vi husker klubbens gyldne år og de roere, trænere og ledere der skabte så fornemme resultater disse år.

Måske er der en dag en anden roer, som vil skrive om klubbens kaproningsresultater i 60erne og fremefter. Måske er der et medlem af den tidligere Aarhus Dame Roklub, som vil skrive om de flotte resultater Aarhus Dame Roklub opnåede i 50erne og 60erne.

*Jeppé Mark Meinert
50 års jubilær i Aarhus Roklub i 2020
Én gang roer, altid roer*

2. Fra havn til sø.

I slutningen af 1930erne begynder Aarhus Roklub at lede efter alternative steder at træne i outrigger. Hidtil havde træningen foregået i Aarhus havns bassin eller ude på bugten, når vejret var til de smalle både.

Der har været afholdt mange kaproninger i Aarhus Havn med mange sejre til Aarhus Roklub. Vi har danske mestre i 1909, 1911, 1923

I København trænede roerne på Bagsværd Sø, og klubbens øjne faldt på Brabrand Sø, hvor roklubben ARA allerede havde fået lov til at stille et bådskur op.

Aarhus Roklub fik også lov til i 1939 at stille et skur op, i samme område som ARA nemlig der hvor bådhallen ligger i dag.

En læge stillede en træpavillon til klubbens rådighed. Den havde deltaget i 1. Verdenskrig på tysk side. Med en knopskydning på pavillonen til otteren, fik klubben nu mulighed for at få de kostbare både under tag. Det var roerne, som lagde hele arbejdet til. Bygningen blev placeret på pæle. Først og fremmest var der plads til klubbens outriggere, men også til omklædning, bad og toilet af den tids standard. Dvs. koldt brusevand og lokum.

Klubbens både blev transporteret til Brabrand sø i foråret og tilbage til havnen om efteråret. Båd skuret stod færdig til indvielse 7.maj 1939. Det kom til at hedde "Annekset" og senere "Hotel Svejryg."

3. Rostadion ved Brabrand sø

I 1941 får klubben øje på Brabrand sø, som kaproningsbane, og første regatta afholdes i 1942.

Brabrand søs nye internationale Ro stadion indvies 14. august 1949 ifm. afholdelse af Danmarksmesterskaber på søen.

Her møder vi første gang, i denne artikel, Carl Johan Petersen. Hold godt øje med ham. På dette tidspunkt fortsat aktiv roer og træner for roerne.

Carl Johan får stor ære for det arbejde, der er lagt i, at få en moderne ro bane op og stå. Mange udover Carl Johan kunne nævnes omkring arbejdet med anlægget. Jeg vælger at nævne Ingeniør Melballe, som i 1939 fik ideen til et Internationalt anlæg.

I foråret 1949 blev 5000 kubikmeter fyld lagt ved tilskuerpladserne. Man ville senere asfaltere, men det endte med græs. Der blev af træ bygget tilskuerpladser i etager til 6000 mennesker. Der var stativer til 80 både. Banens længde var blevet målt manuelt op, da der var is på søen.

Anlægget stod i kr. 100.000 og blev sikret ved støtte fra Aarhus Kommune, Brabrand Kommune, Viby Kommune, frivillige tilskud, indsamling af roerne og Brabrand banen. Brabrand banens formand A. Bach var koordinator.

Roerne og ledere udførte et kæmpe arbejde med banen, tilskuerpladser m.v. De uden bys roere blev indkvarteret i Brabrand Kommuneskole i sovesale med rigtige senge. Skolens pedel forvandlede skolekøkkenet til marketenderi. Det forplejningsmæssige hovedkvarter blev Brabrand Kro.

På søen lægges ved start en 60 meter lang bro af tømmerflåder. Drengene holder bådene, så alle starter på linje.

Der er bøjler på de yderste rækker, markeringer for hver 500 meter og markering af den enkelte bane for hver 500 meter i form af en luftwire med nummer på den enkelte bane.

Publikum holdes underrettet om stillingen fra 5 poster langs banen, via en kortbølgesender i følgebåden.

Fra klokken 16.55 en søndag i 1952, var der direkte transmission i radioen af otter løbet, og det var Gunnar "Nu" Hansen, der speakede.

Vejret var værst tænkeligt, men der var udlagt flydetømmer, som kunne holde bølgerne i ave, så forholdene på vandet var nogenlunde.

Til selve regattaen var der ca. 6000 betalende tilskuere. Det var tilskuerrekord til en regatta i Danmark. En billet kostede kr. 3,00 for en siddeplads, Kr. 2,00 for en ståplads, men så var der også 5 speakers på banen, så tilskuerne fik noget for pengene.

Der var roerfest i Friheden om aftenen.

Banen bestod med glans ved DM i 1949 og med godkendelse fra DFfR havde Brabrand sø nu et Internationalt rostadion.

4. Båd hal

Ved et lykkeligt samarbejde mellem byens 5 roklubber, arkitekt og murermester, kunne der i forbindelse med DM 1952 ske indvielse af den nye bådehal, som jo fortsat står. Byggetilladelse blev givet 14.12.1951.

Brabrand udvalget, som skulle sikre den rette brug af anlægget, bestod af 3 medlemmer fra Aarhus Roklub og 2 medlemmer fra hver af de øvrige klubber, Aarhus Dameroklub, ARA, ASR, Risskov Roklub og Risskov Dameklub.

Ved indvielsen rettede Aarhus Roklubs formand en særlig tak til konsul Kai Blicher, Axel Spotøft, Carl Johan Petersen og Ejner Christensen samt bygmestrene Blach Petersen og Ole Mikkelsen. Der var tale om et beskæftigelsesarbejde, og de samlede udgifter var kr. 440.000. fordelt mellem Aarhus kommune, Aaby sogneråd og Brabrand sogneråd og fl.

Senere på året fik ingeniør Melballe, som havde undfanget ideen om et Ro stadion, overrakt Dansk Idrætsforbunds ærestegn. Carl Johan og A. Bach, de drivende kræfter for Ro stadion, fik Dansk forening for rosports ærestegn.

5. Træneren.

Carl Johan Pedersen, eller som københavnere kaldte ham, "troldmanden fra Aarhus". Han har som roer og træner været med til DM og NM siden 1940 og EM siden 1949. Et utal af sejre kronet med en sølvmedalje i firer uden styrmand ved EM i 1949.

Carl Johan fejrede triumf nummer 25 (DM, NM og EM) som træner, da Erik Thorsen vandt DM i 1955 i singlesculler.

Han var en af rosportens helt store navne, både som træner og roer i Danmark.

En historie går igen på Rostadion og nu fortæller Arne Jensen den. Arne var roer på en otter som var i gang med træning under Carl Johans styring fra sin motorbåd. Da sidste træning var slut, med en 1000 meter, fik roerne så mange højlydte skæld ud da de lå efter mål, lige nedenfor Brabrand kirke. Roerne roede ind og Arne hørte telefonen i opholdsrummet ringe. Det var sognepræsten, som meget myndigt gjorde opmærksom på, at når der var begravelse måtte denne højtråbende træner altså styre sig.

Historien siger noget om Carl Johans temperament, men alle 3 roere, som jeg har talt med, var glade for Carl. Han skaffede resultater og kunne også være en rar mand,

6. Træningen.

Der var samling klokken 18 i krydset Silkeborgvej/Vestre Ringgade. Så blev der kørt "cykelvæddeløb" ud til Ro stadion.

Var vejret for dårligt til roning, var det op i bakkerne og derefter fodbold.

Så gik det igen hjemad på cyklen.

1.marts var absolut sidste dato for tilmelding til træning for roerne, hvis de ville på et hold.

Om vinteren var der træning tirsdag og torsdag aften samt lørdag eftermiddag. Klubben rådede over en indendørs romaskine. Den var konstrueret af tidligere top-roer ingeniør TH. Melballe. Der var plads til 4 roere, og her kunne træner Carl Johan få den rigtige roning frem hos hver enkelt roer. *Man kan ro med stor kraft og alligevel bevare kræfterne banen over i høj takt, hvis man evner at koble fra lige så lynhurtigt, som man spænder.*

Hvis vejret var rigtig godt en lørdag eftermiddag, skete det, at roerne tog en ro tur på bugten i outrigger. Outriggerne havde jo deres plads på Søsporten frem til og med 1952. Ellers stod træningen om vinteren på løb i Risskov, vægttræning, teknik roning i romaskine, gymnastik og endelig deltagelse i roernes håndboldturnering. Endelig deltog flere af roerne i Skøjte sø løbet i Aarhus.

Fra 1. maj var der vandtræning 6 dage om ugen, ved dårligt vejr bakk løb og fodbold i parken. Carl Johan havde sin trænermotorbåd og fulgte roerne under banetræning.

7. Styrmanden.

Ejvind Christensen er uden tvivl den styrmand, som har samlet allerflest sejre hjem til klubben.

Mange århusianere, som købte tøj i EBM – Engelsk Beklædnings Magasin på hjørnet af Østergade og Frederiksgade, har fået rettet det nye tøj til af butikkens skrædder som var Ejvind. Derfor blev han altid kaldt ”skrædderen”. Første DM vandt han i 1948, Guld ved NM og EM og det sidste DM vandt han i 1974. Det sidste sammen med denne artikels forfatter og Geert Olsen. Skrædderen var en institution på Brabrand.

8. Nye medlemmer.

Aarhus Roklub annoncerede om vinteren efter nye kaproere. Fra et møde på Søsporten efterlyste Carl Johan, at man først og fremmest havde brug for meget store og stærke folk – og for små og spinkle. Alle, der vil gå ind for kaproning, kunne regne med at komme på hold.

Roerne skulle helst være 185cm – 190cm.

26 roere havde allerede trænet 2 gange om ugen. Det gik nu op på 3 dage om ugen og fra april var det træning 6 dage om ugen.

9. Sæson 1948.

På et billede fra 1948, med ca. 30 kaniner, ventende på, at blive døbt, har vi **Paul Locht** som den forreste. Det skulle senere vise sig, at han blev en af Aarhus Roklubs mest vindende roer.

Til kanindåben var der mødt ca. 600 sommerklædte tilskuere. Kanindåben fulgte de stolte traditioner. Kong Neptun kom roende til lystbådehavnen med sine folk. Alt foregik med smil på, indtil en roer greb en spand med farvestof i. Han fejlede sit greb og uden varsel fik ca. 20 personer ødelagt deres tøj.

Aarhus Roklubs formand meddelte de ramte tilskuere, at roklubben selv måtte bære den økonomiske smerte for det tøj, som var ødelagt.

10.Sæson 1949.

Klubbens træner havde det luksusproblem, at der var 25 trænende kaproere til rådighed. De trænede i firer med styrmands. og firer uden styrmand. samt toer m/stm. og i otter.

Inden Danmarksmesterskaberne blev der afholdt udtagelsesløb i klubben, og de bedste hold stillede op ved de efterfølgende regattaer.

I juni var klubben deltager i Gøteborg regattaen. De stærkeste svenskere var kaldt til for at give Århusianerne stærk modstand, men al modstand blev fejet til side. Fem sejre i fem løb og et stort spring frem mod verdenseliten.

Ved årets regatta på Bagsværd var der ikke én sejr til Københavnerne. Provinsen og især Aarhus Roklub tog sejrene.

Aarhus Roklub deltog med sin junior otter og senior otter, som begge vandt deres løb.

Vores senior firer med styrmand. "**Garder fireren**" med Niels Christensen, Ove Nielsen, Peter Hansen, Bent Blach Petersen og styrmand Ejvind Christensen. De havde fået navnet "Garder fireren" fordi alle 4 roere havde været gardere.

Junior 4 m/stm. Knud Jensen, Carl Nielsen, Harry Nielsen og Paul Locht – **kaldet Locht fireren** vinder også.

Endelig vinder Letvægt Firer u/stm. Einar Kristensen, Erik Thorsen, Richard Littrup og Carl Johan Petersen – **kaldet Carl Johan fireren**.

De to firere – Garder og Locht- blev sat sammen i en otter med Carl Johan som styrmand og vandt senior otter.

Aarhus Roklub vandt tre Danmarksmesterskaber ved regattaen på Brabrand sø. "Garder" fireren, Firer u.stm. Carl Johan fireren med Einar Christensen, Erik Thorsen, Richard Littrup og Carl Johan Petersen.

Samt Junior firer med Knud Jensen, Carl Nielsen, Harry Nielsen, Paul Locht og Carl Johan.

Efter regattaen på Brabrand sø, blev "Garderfireren", samt letv.firer "**Carl Johan båden**") og otter "Garder og Locht båden" udtaget til Nordiske mesterskaber. Alle hold sejrede ved NM og "Garder fireren" og "Carl Johan båden" blev nu udtaget til EM i Amsterdam senere på året.

10.1 EM Amsterdam 1949 – Sølv og bronze

Ved EM i Amsterdam fik klubbens firer u/stm. sølv. Besætningen var Ejnar Christensen, Erik Thorsen, Richart Littrup og Carl Johan Petersen. (**Carl Johan båden**) Holdet opløstes efter sæsonen, og Carl Johan Petersen skulle være fuldtidstræner i klubben.

Garderfireren vandt bronze ved Europamesterskaberne.

Rørerne kom hjem til Aarhus med færgen "Hans Broge". Klubbens formand og byens borgmester tog imod på kajen og hyldede de to hold for sølv og bronze ved EM.

10.2 Sæson 1949.

Vores juniorfirer med Knud Jensen, Carl Nielsen, Harry Nielsen, Paul Loch og cox Ejvind Christensen var på tur til Finland, men klubben havde haft så store udgifter til kaproning i året, at man ikke kunne give tilskud. En flok af ældre kaproere trådte til og betalte udgiften på kr. 1200. De kom hjem med 4 sejre.

1949 var et stort år for Aarhus Roklub. Der blev hentet 39 pokaler hjem til klubben. 3 DM, 2 NM, 1 sølv ved EM og 1 bronze ved EM. Det var dansk rekord i en klub.

Vores juniorfirer (Paul Locht båden) stod for de 16 sejre og kunne alle fire rykke op som senior i næste sæson.

Der blev nu i ro kredse talt åbent om, at Aarhus Roklub var på vej til at blive stærkere end københavnerklubberne.

Det internationale Roforbund placerer Danmark som nr. 2 ud af 34 nationer.

11. Sæson 1950

Igen havde klubbens træner ca. 25 roere til rådighed.

Carl Johan var nu fuldtidsansat træner i Aarhus Roklub og fik kr. 1500 årligt, samt et resultattillæg pr. sejr.

Garder fireren er med samt firer u/stm (Paul Locht båden) og en begynder firer.

Paul Locht havde spillet på AGFs 1. division håndboldhold i vinteren og vist, at han også i denne sport kunne nå noget stort, og at det var muligt at kombinere håndbold om vinteren med roning om sommeren.

Brabrandregattaen bliver i 1950 det største rostævne i landet. Roerne havde slidt og slidt for at få anlægget op og stå. Det kunne ses på resultaterne. Ingen sejre, men roerne sagde blot – de andre var bedre.

Roerne tog til Sandefjord i Norge, hvor Firer u/stm. vandt. (Paul Locht båden).

I juli beslutter "Carl Johan" fireren at lægge op, så Carl Johan kunne koncentrere sig om trænergerningen.

Ved Viborgregattaen fortsatte firer u/stm med at sejre. (Paul Locht båden)

Ved regattaen i Bagsværd vinder begynder fireren.

Ved DM vinder klubbens letvægtsfirer m/stm. Preben Jensen, Preben Haldkjær, Preben Simonsen, John Jensen Guld og styrmand Ejvind Christensen, og blev udtaget til NM sammen med Garderfireren, der vinder DM i opvisningsstil.

Klubbens firer uden må sætte en reserve på båden, idet stroken Paul Locht har feber. De bliver to efter Skjold.

Letvægtsfireren og "Garder fireren" bliver nordisk mester.

11.1 EM Milano 1950 - Guld

Garderfireren bliver udtaget til EM i Milano.

Garderfireren slår Italien i finalen med $\frac{3}{4}$ længde og vinder guld ved EM.

Med 36 tag i minuttet, perfekt rytme og teknik, overlegen rolig fremtræk og lange tag.

Første og indtil videre eneste Guld medalje ved Senior EM- uofficielt VM- til Senior firer med/stm – **Garder fireren**.

12. Sæson 1951.

Sæsonen starter med, at Garder fireren vil stoppe efter sæson 1952. Roerne havde nået en gennemsnitsalder på 30 år, men ville forsøge at få OL med i 1952 i Helsingfors.

Heldigvis har klubben firer u/stm "Paul Locht båden" som i sidste sæson var ramt af uheld gang på gang.

Letvægtsfireren startede ikke på grund af militærtjeneste.

Sæsonen startede på Sorø hvor klubben vandt firer u/stm med Einer Christensen 30 år, Karl Nielsen 20 år, Harry Nielsen 20 år, Paul Locht 20 år "Paul Locht båden" og deres båd "Ingeborg", opkaldt efter Dir. Th. Chr. Niensens frue.

I Viborg var der også sejr til Firer u/stm. "Paul Locht båden" samt i otter ved Niels Jensen, Preben Holkjær, Niels Christensen, Bent Blach Petersen, Ejner Christensen, Karl Nielsen Harry Nielsen, Paul Locht cox Bent Madsen.

Ved Brabrand regattaen fik ovennævnte hold igen sejre.

Ved Bagsværd regattaen vinder vores firer u/stm. "Paul Locht båden" foran Bagsværd med 1,2 sekund og blev udtaget til NM.

Firer u/stm. med Einer Christensen, Karl Nielsen, Harry Nielsen og Paul Lochter vinder NM i Stockholm.

Holdet hyldes af klubkammerater og ro ledere, da de ankommer med Københavner færgen efter at have vundet NM i Sverige.

Holdet "Paul Lochter båden" vandt DM på Bagsværd Sø foran rivalerne fra Skjold. Skjold kom bedst fra start, men ved 1000m førte Aarhus Roklub med en længde. Skjold satte en sidste spurt ind, men Aarhus Roklub holdt dem og vandt med en en kvart bådlængde.

Holdet havde sat sig det mål, at det i 1952 ville med til OL i Finland. Tre af roerne skulle aftjene værnepligt i Aarhus, så træningen kunne fortsat passes.

12.1 EM Macon 1951 - Sølv

Firer uden styrmand "Paul Lochter båden" blev udtaget til EM i Macon. Tre 20 årige og veteranen Einer Christensen på 30 år og "Ingeborg"

De skal møde bla. frygtindgydende Moto Guzzi fra Italien.

Det fantastiske skete, at Aarhus Roklub gav Italienerne et knæk og pludselig regnes blandt favoritterne. Italienerne var knækket i opsamling og kom hen med deres rotrøjer og gav dem til Aarhus drengene med bemærkningen "I er de kommende vindere".

De vandt indledende og semifinalen. I finalen, omkring 250 meter efter start, knækkede en af de bolte, som holder spændholdet. Det gav lige lidt uro i båden, men spændholdet holdt sig på plads hele løbet. Lige da det skete turde roeren ikke trække taget igennem, og båden kom næsten på tværs. Der blev ikke blæst til nyt løb, så roerne tog fat og fik sig roet op på en andenplads og fik sølv i finalen. Einar Christensen bemærkede "vi spurtede 1750 meter i kadence 44".

Holdet blev modtaget på banegården og hyldet af roleder, rokammerater og mange andre interesserede. De blev kørt til Søsporten, hvor festen for alvor kom i gang.

Aarhus Roklub rangerede nr. 2 på årets eliteliste i DK og nr. 1 på breddelisten.

13. 1952.

OL, Helsingfors var årets mål.

33 roere var klar ved sæsonstart.

DM skulle afholdes på Brabrand sø.

Roerne er Aarhus bys sikreste aspiranter til OL.

Europamestre fra 1950 – Garder fireren – er klar.

Holdet, som fik sølv ved EM i Macon "Paul Lochtbåden", fik Knud Jensen med i stedet for Einar Christensen, der måtte holde med rygproblemer.

Aarhus Roklubs helt store OL-sats var således firer uden/stm. "Paul Lochtbåden" Knud Jensen, sad i båden, da den var et junior hold. Tre af dem, Carl Nielsen, Harry Nielsen og Paul Locht, var soldater i Aarhus og kunne træne sammen.

I april 1952 sendte klubben en ansøgning til Forsvarsministeriet om, at Harry Nielsen fritages for sergentskole. Det blev et afslag, og alle OL udsigter var pludselig væk. Nu gik DFFRs formand til allerøverste militær myndighed. Aldrig før var der givet afslag fra militærets side til en OL-atlet, og sandelig om ikke Forsvaret ændrede sin afgørelse.

Så blev det juni. En dejlig rolig aften på Brabrand Sø med blankt vand. Firer uden styrmand "Paul Lochtbåden" trænede og kom i meget høj fart op ad banen. En mindre forkert styring gjorde, at båden Ingeborg gik direkte på 1000 meter afmærkningen. Afmærkningen var af træ, og det kunne båden ikke holde til. Hele stævnen splintredes. Båden kunne ikke repareres.

Gode råd var dyre. Holdet stod over for at skulle ro udtagelsesløb til OL i Sorø og rådede ikke over en reservebåd. ARA lånte Aarhus Roklub en firer med styrmand, som holdet kunne træne i. I al stilhed trådte Sorø Roklub til, og ingen af modstanderne var vidende om, at Aarhus Roklub stillede i lånt båd. Båden blev stillet til rådighed på selve dagen for udtagelsesløbet.

Starten gik. Aarhus roklub lagde sig fra start i spidsen foran Skjold, Fredericia og KR, og der blev de. De følte sig godt tilpas i båden.

Aarhus Roklub fik for første gang en båd med til OL.

Garder fireren vandt også sit udtagelsesløb.

Aarhus Roklub havde nu to både med til OL senere på året, og det var dansk OL-historie med to både fra samme klub.

Aarhus Roklub fik lov til at låne Sorø's båd, en 20 år gammel båd, men som i sin tid hentede meget flotte resultater hjem til Sorø. Der var virkelig blevet passet på båden. Den kom til Aarhus i juli og holdet kunne tage den i brug.

13.1 OL Helsingfors 1952

Roning foregik på Mejlands robane. Banen er udlagt i skærgården, men så frit, at der let blev for kraftig bølgegang. Der var kraftig kritik af anlægget, ikke mindst fra USA og Norge. Efter OL kom det frem, at roning var tæt på aflysning på grund af for store forskelle i baneforholdene.

I firer uden stm. "Paul Lochter båden" Var konkurrenterne Belgien, Sydafrika, Holland, England, Italien, Østrig, Jugoslavien, Rusland, Polen, Frankrig, Saar, Finland, Schweiz, Ungarn, New Zealand, USA, Canada og Norge.

I firer med stm. "Garder fireren" Var konkurrenterne Argentina, Ægypten, Spanien, Holland, England, Italien, Japan, Østrig, Rusland, Norge, Frankrig, Tyskland, Finland, Svejst, Tjekkoslaviet, New Zealand og USA.

De danske roere havde cykler med og cyklede 24 km dagligt frem og tilbage til robanen, og så træning i båd.

Garderfireren måtte i opsamling efter indledende heat. I opsamling roede holdet mod Spanien og Tyskland og hjemførte en smuk sejr foran Tyskland. og kommer i semifinalen. Desværre blev de slået ud og når ikke finalen. Garderne udtalte, at de blev blæstens ofre.

Firer u/stm blev slået ud efter indledende løb og opsamling. Holdet lagde godt ud og førte de første 500 m foran Østrig og USA. Ved 1000 m var de en bådspids foran Østrig. Da der manglede 300 m. råbte Knud Jensen nervøst, at de skulle tage den med ro. Det gav uro i båden og en bølge slog åren ud af Knud Jensens hånd.

Holdet var startet træning med to nye roere i båden i år. Ejner Christensen må skiftes kort før OL af helbredsmæssige årsager. Knud Jensen kom på båden, og endelig havde de smadret deres båd og lånt en af Sorø Roklub. De fandt aldrig den rytme de havde i båden hjemme i Brabrand.

Garderfireren besluttede efter OL at indstille karrieren efter denne sæson. De havde roet sammen i 5 år og deres gennemsnitsalder var 30.

Danmark var med i 6 ud af 7 ro discipliner. Frederiksværk Roklub gik hele vejen og fik Bronze. Ingen andre danske både kom i finalen.

Det var en skuffet landstræner, Carl Johan Petersen, som måtte konstatere, at den stærkeste ro nation i 1951 var Danmark, men her ved OL i 1952 fik vi regulære klø." Jeg selv har lært meget" udtalte Carl Johan, som nu skulle omsættes i Danmark under træning.

13.2. 1952

"Garderfireren" roede om DM, på Brabrand Sø, mod ærkerivalerne fra Bagsværd. Garderne kom bedst fra start og ved 1500 m førte de med en halv længde. Så satte Bagsværd en spurt ind, og

250 m før mål førte Bagsværd med en halv længde. Tilskuerne var ved at miste modet, men så viste garderne hvorfor de er europamestre. For hvert tag kunne det ses at garderne trak ind på Bagsværd, og de vandt med en bådspids. Det skulle senere vise sig at blive gardernes sidste løb på Brabrand sø.

Firer u/stm "Paul Lochtbåden" kunne ikke stille op til DM, i deres bådtype. Ingen båd og Harry Nielsen er soldat og vil nu prioritere dette. Harry Nielsen holdt med at ro efter OL.

DM blev afsluttet med et spændende otterløb, hvor Aarhus Roklub skulle op mod Bagsværd. Holdet var gardere fireren og firer uden stm.

Et meget spændende løb op til 1500 m, hvor Bagsværd spurtede og kom foran med en halv bådlængde. Forspringet blev holdt og Bagsværd vandt DM i otter

14. 1953

Året blev et "fri år" for nogle af roerne efter OL. Garder fireren var stoppet. Harry Nielsen fra "Paul Lochtbåden" var stoppet.

Klubben rådede ikke over en firer u/stm. båd. Ingen regattadeltagelse.

Nogle af roerne roede en del i inrigger ud fra havnen og muntrede sig med, at så snart de så en båd forude, så skulle den indhentes.

15. 1954 - Sølv

Det lykkedes ikke klubben at få valgt bestyrelse på generalforsamling. Nu trådte Einar Christensen, og Erik Thorsen til. Begge sad på Carl Johan fireren og vandt Sølv ved EM i 1949. endvidere Peter Hansen fra Garder fireren. Paul Lochtbåden blev valgt som kaproningschef.

Garder fireren var stoppet. En ny firer med styrmand er dannet "Paul Lochtbåden", som har udtagelse til EM som mål for sæsonen.

Aarhus Roklub har flere begynderhold, som sammen med senior fireren vandt forårets regattaer.

Klubben tager DM hjem i firer m/stm. Paul Locht båden Med Knud Jensen, Paul Locht, Eigil Krogh, Børge Krogh og cox Ejvind Christensen (Skrædderen) fra Garderfireren. Holdet er letvægtene, men stiller op i Senior klassen tung. Der er ikke letvægtsløb ved EM.

Efter at have vundet DM blev Fireren og Singlesculler Erik Thorsen udtaget til EM i Amsterdam.

Carl Johan skulle nu sikre, at roernes form kulminerede i Amsterdam. Helst i finalen. Stemningen på landjorden i Brabrand var præget af sjov med hinanden, lidt bordtennisspil, græsslåning m.m., men tonen var en helt anden når de skal gennem 8 km vandtræning. Erik Thorsen træner for det meste for sig selv med sin singlesculler. Som lokomotivfyrbøder havde han skiftende arbejdstider.

Indledende for fireren ved EM mod Belgien, Frankrig og Tyrkiet. Indledende blev vundet og holdet var videre til semifinalen. I semifinalen mødte Aarhus Roklub, Sverige og England og vandt og var dermed i finalen.

I finalen mødte Aarhus roklub Tjekkoslaviet, Sovjet og Sverige.

Alle fire både kom godt fra start, men kort før 500 meter fangede Aarhus rokluks stroke en ugle. Den satte Aarhus båden en længde tilbage. Ved 1000 m spurtede Aarhus og nåede på linie med Tjekkoslaviet. Ved 1250 m spurter Aarhus fortsat og kom en længde foran Tjekkerne, men en længde efter Sovjet. Ved 1500m er Aarhus en og en halv længde foran tjekkerne. Sovjet øger sit forspring. Fra 1750 m gik sovjet yderligere fra de tre andre finale deltagere. Aarhus har kræfter til en spurt og slår tjekkerne. Sverige kom ind på 4. plads. Sølv til Danmark.

Formanden for klubben, Ejnar Christensen, tog imod fireren og singlesculleren og sagde, at andenpladsen var et smukt resultat, ikke mindst i betragtning af, at de fire roere og deres styrmand kun har siddet i samme båd et år.

I 1954 har Erik Thorsen fået en ny singlesculler. Erik var med på Carl Johan båden, som i 1949 vandt sølv ved EM.

Erik startede i Nyborg Roklub som 12-årig og snusede lidt til kaproning. Han kom til Aarhus i 1946 og meldte sig i Aarhus Roklub. Klubbens bedste bud på mesterskaber var Carl Johans letvægtsfirer og de stod og manglede en mand, og det blev så Erik. I 1946 vandt han DM og NM på fireren. Året efter havde han ikke meget tid til træning, og først i 1949 kom han igen på båden. Mandskabet blev udtaget til EM i Amsterdam 1949 og de vandt sølv.

Erik var togfører og forskellige arbejdstider gjorde det lettere for ham at passe træningen i en sculler.

Erik viste stor styrke ved DM, som han vandt.

Han udtages til EM. Men bliver slået ud i indledende.

Den nye sculler trak tråde til EM i 1949. Netop ved den lejlighed udnyttede et undertøjsfirma muligheden ved at lave en tegning med én af de fire roere fra firer uden, som vandt sølv ved EM i 1949, iklædt smart undertøj. Var holdet professionelt? Denne sag endte med at virksomheden forærede Aarhus Roklub, en helt ny cravel bygget sculler. Som navnet på undertøjet kom båden til at hedde "Sporty". Den var bygget i lyst træ og derfor lagde alle mærke til båden. Da jeg selv startede kaproning i 1969, var de første to år i "Sporty". Klubben havde kun én singlesculler, så Jeg delte båden med to andre kammerater Lilian Bruun og Jørgen Lourcing. Vi trænede så på 3 forskellige tidspunkter. Det var en hurtig båd. Den lå opmagasineret sine sidste år på Søsporten.

Efter sæsonen 1954 så det ikke ud til, at fireren ville fortsætter. To af roerne ønskede af private årsager at slutte.

I efteråret kan man læse i Aarhus Stiftstidende og klubblad, at Paul Locht havde fået én måneds karantæne fra alle aktiviteter i klubben. Samtidig skulle han nedlægge sin post som kaproningschef. Overskriften i avisen var "Hård straf til sølvroer for ukammeratlig optræden".

Paul Locht var udeblevet fra kaproning i Silkeborg.

Paul Locht har lavet en redegørelse. Han kom ganske rigtigt for sent til klubbens busafgang, men forsøgte herefter bus/tog forbindelse, men desværre kunne han ikke nå frem til tiden. Han oplyste til samme avis, at han anerkendte karantænen, men ikke, at han var ansvarsløs og ukammeratlig.

Formanden, Ejnar Christensen, udtalte til avisen, at Paul Locht havde taget karantænen som et mandfolk. Der havde aldrig været det mindste at udsætte på hans opførsel, og han havde egenskaber der betød meget for hans hold.

Karantænen udløb tidnok til, at Paul Locht kunne deltage i Klubmesterskaberne og naturligt nok vinde.

De fire roere, Ejgil Krogh, Børge Krogh, Knud Jensen og Paul Locht, som i sæsonen havde vundet EM sølv, gav håndslag på at ville holde sammen i næste sæson.

21. 1955.

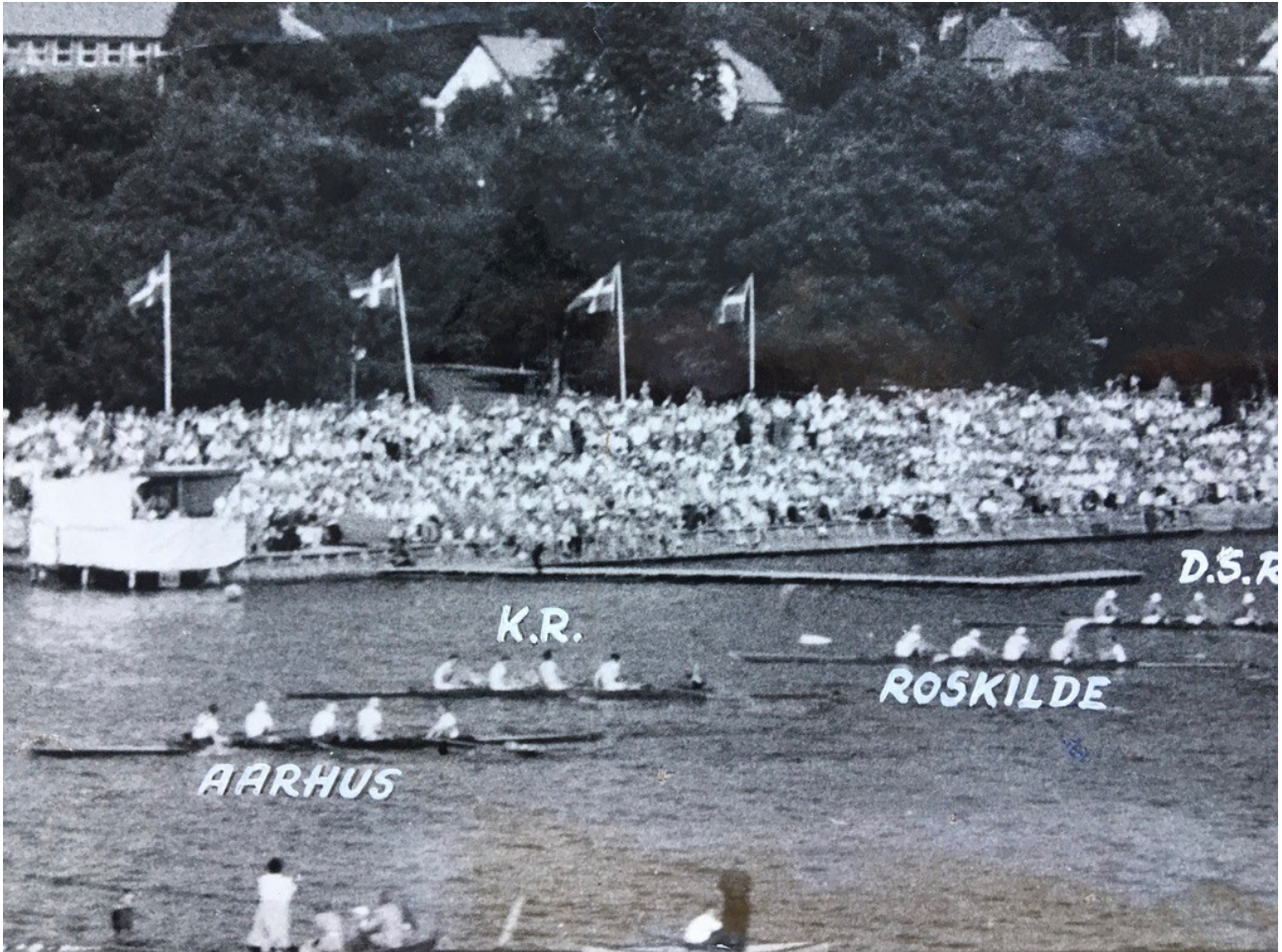
Kort før jul 1954 debuterede Paul Locht på håndboldlandsholdet. De sidste år havde han spillet på AGFs 1. division håndboldhold. Håndbold om vinteren kunne godt kombineres med vintertræning i roning.

Der var ikke meget fritid, men hans kæreste Erna, var heldigvis også roer i Aarhus Dame Roklub. Den dag, de skulle giftes, havde de aftalt, at den ene af Pauls sportsgrene måtte vige.

Lige omkring årsskiftet kom der invitation til regatta i Sovjet. Den ville de gerne med til, men det skulle vise sig ikke at være muligt.

Ved standerhejsning var holdet fortsat intakt. Dog var Ejgil Krogh holdt pga ryggener. Harry Mortensen er sat på båden. Harry roede sidste år toer m/stm.

Til Bagsværdregattaen med udtagelse til NM, sendes fireren m/stm ikke. "Paul Lochts båden" Holdet skulle gøres helt klar til DM senere på året. Erik Thorsen deltager i singlesculler.

DM afholdes på Brabrand sø med udtagelse til EM i Gent. Der var fuldt hus til regattaen i Brabrand 6000 tilskuere.

Fireren med Børge Krogh, Harry Mortensen, Knud Jensen, **Paul Lochts** og cox Ejvind Christensen. startede rigtig flot og førte fra start til mål foran KR, Roskilde, DSR og Ålborg. DM hjemmesejr.

Erik Thorsen vinder igen DM i singlesculler.

Erik Thorsen udtages til NM hvor han opnår sølv. Han fangede en ugle da han førte 10 meter før mål. Han vandt revanchematch dagen efter.

”Paul Locht båden” og Erik Thorsen i singlesculler blev udtaget til EM i Gent, og der er chance for revanche over Rusland i fireren, som slog holdet ved EM i Amsterdam 1954, da det selvsamme russiske hold er tilmeldt.

Roerne blev transporteret til Gent i sovevogn. Hjemturen var også med tog, men uden sovevogn. Der skulle spares. Bådene blev samlet i Fredericia og kørt til Gent på en specielt indrettet lastbil. Med var også træner Carl Johan og klubbens formand, Ejnar Christensen. Ejnar er direktør for Bagernes Rugbrødsfabrik i Aarhus og har medbragt rigeligt rugbrød til roerne.

Erik Thorsen var i indledende mod Rusland (Guld OL 1952) og Østrig. Rusland Tukulov vandt med Erik på andenpladsen og Erik gik til opsamling. Erik møder i opsamling en Tjekkoslovak. Efter 700 meter var han 3 bådlængder bagud. Han udtalte efter løbet ” Det var som om jeg havde bly i armene”.

Vores firer blev nr. 3 i indledende og skulle i opsamling mod Finland, England og Polen. Aarhus vinder opsamling og var i semifinalen. Semifinalen vindes og holdet var finaleklar.

Holdet blev nr. 4 i finalen. Ved 1000m lå båden på 2. pladsen, men der kom aldrig det rigtige glid i båden, så kræfterne kunne ikke holde til mål.

Der var en hjertelig modtagelse på banegården i Aarhus og roernes konklusion var, at de havde gjort deres bedste, og at de andre lande var blevet bedre.

22. 1956.

Året starter med at Paul Locht modtager årets Boye pokal. En komite på 7 idrætsledere vælger den bedste idrætspræstation i Aarhus i 1955.

Locht blev valgt foran AGFs fodboldhold.

Komiteen pegede på, at Paul Locht blev Danmarksmester, Nordisk mester samt deltog i EM med en fjerdeplads i sommers i roning og satte kronen på en fin håndboldsæson med 7 mål mod Sverige

Fireren m/stm (Paul Locht båden) får Erik Thorsen i båden. Han erstatter Børge Krogh som ikke får tid til træning på grund af uddannelse. Erik er en erfaren roer på 30 år, som har vundet flere DM og NM og sad på båden der vandt sølv i 1949. Erik har også stor erfaring fra singlesculler med to DM. De øvrige i båden er Harry Mortensen, Knud Jensen og Paul Locht.

Det er klubbens mål, at båden skal med til OL i Melbourne 1956.

Erik Thorsen regner med også at stille op til DM i singlesculler og forsvare sit mesterskab.

De har i øvrigt fået lov til at spille fodbold hver aften efter bådtræning. 60 minutter og to spillere på hvert hold.

Holdet deltager i Berliner regatta midt i juni måned, men vejret er slet ikke til roning. Det ender med en 3. plads.

23. Ulykken.

En aften efter træning var Paul Locht og to andre roere på vej ind ad Silkeborgvej på cykel. I krydset Silkeborgvej og Vestre Ringgade blev Paul Locht påkørt af en motorcykel. Han blev kørt bevidstløs til hospital og fik konstateret en kraftig hjernerystelse. Han var indlagt i 3 uger.

Børge Krogh blev hentet ind, som afløser for Paul Locht.

Da Paul Locht startede i en robåd igen, havde han stærke smerter i hånden. 3 uger efter ulykken blev det konstateret, at Paul Locht havde brækket et håndrodsben ved ulykken. Han fik hånden i gips og efter én måned fik han grønt lys fra idrætslæge Sehested til, at kunne ro igen. Nu gjaldt det udtagelse til OL.

24. 1956

Ved Brabrand regattaen bliver det til to sejre for firer med stm., i letvægt.

Fireren m/stm (Paul Locht båden, men uden Paul) satsede på Senior tung herre med stm., men det blev til en 3 plads og dermed ikke udtagelse til EM i Bled.

Fireren var handicappet af ikke at have fået nok sammenroning. Erik Thorsen kunne kun træne med 3 gange om ugen pga. sit job. "Vi fandt aldrig rytmen og uden rytme var det omsonst, hvor meget man så slider og slæber" udtalte Erik Thorsen.

En letvægtsfirer med/stm. slår igennem i 1956 og vinder DM også i 1957.

Holdet består af John Nørbøge, Helge Nielsen, Emil Jønsson, Mogens Harbo og cox Flemming Christensen.

Holdet vinder også NM i 1957.

25. Afslutning af en rokarriere.

Den i dag 91-årige Paul Locht var startet i Aarhus Roklub i 1948, opfordret til at blive roer af sin storebror.

Allerede som dreng var Paul idrætsaktiv. Han spillede fodbold på 1. holdet i AIA.

Ambitionerne var til mere, så i 1949 startede han håndboldkarriere i AGF. 3 gange Danmarksmester, landskampe, 4 ved VM m.m.

Det kunne således dengang lade sig gøre at have en eliteidræt om vinteren og en anden om sommeren.

I roning var han en af de mest vindende roere i klubbens historie.

I perioden 1949 til og med 1956, 4 gange dansk mester, 1 gange Nordisk mester, to gange sølv ved Europamesterskaberne, deltager i OL, Helsingfors og modtager af Boye pokalen i 1955.

Medlemskabet af Aarhus roklub fik en kedelig afslutning.

Da Paul meldte sig klar, havde han en klar forventning om, at han skulle tilbage på fireren og ro udtagelse til OL, men træneren Carl Johan Petersen, mente noget andet. Nu var Børge Krogh fast mand og det ville træneren ikke lave om på.

Her meldte Paul Locht sig ud af klubben.

Såvel træner som formand for klubben Ejnar Christensen, beklagede det skete.

Paul Locht udtaler i dag, at det var forkert af ham at melde sig ud, og at han skulle have accepteret en tid til genoptræning. Nu blev det så håndboldkarrieren der tog over.

26. 1958 – 1961

Et lille kig ind i de efterfølgende år.

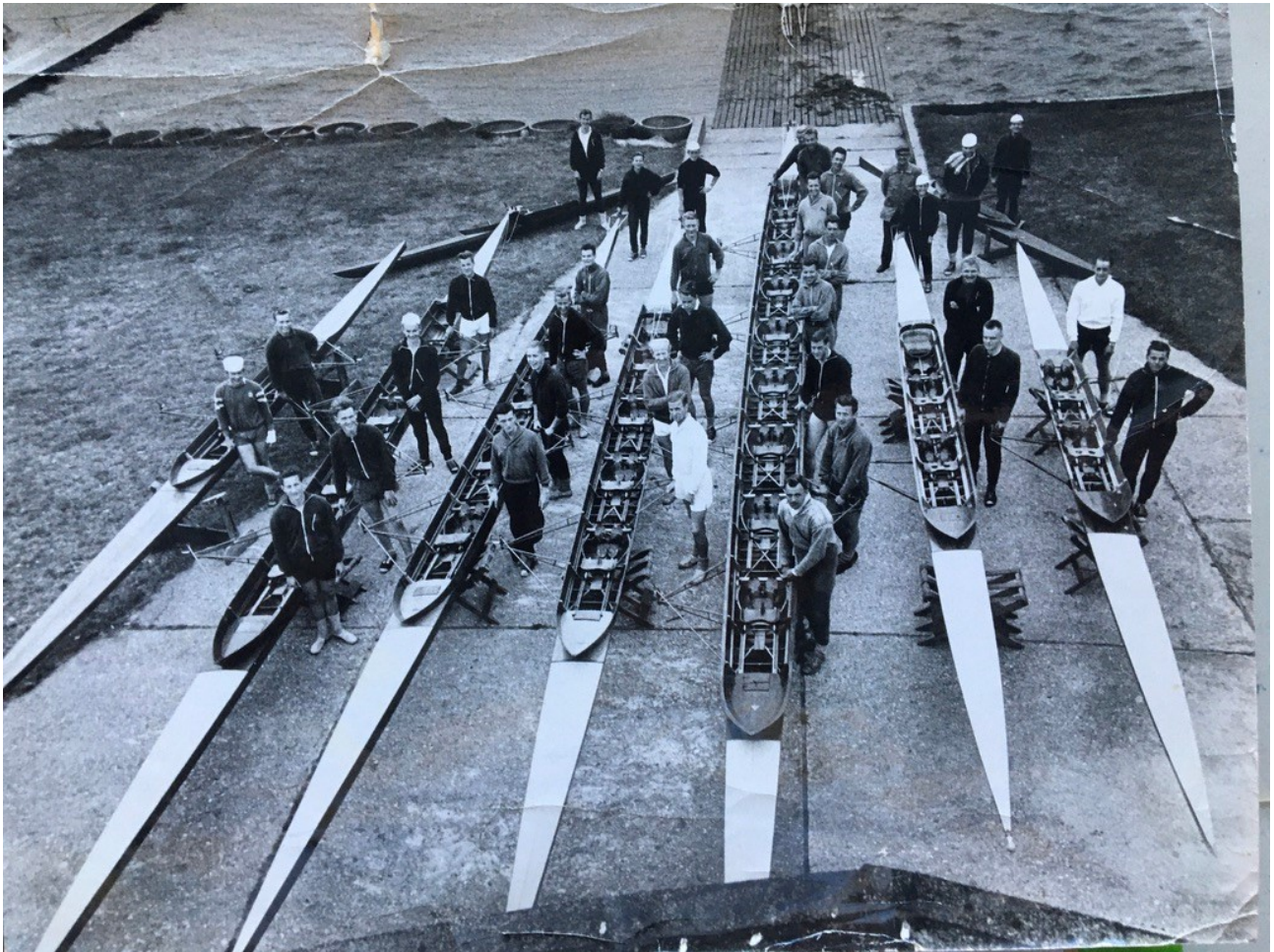
En uoverensstemmelse mellem træner Carl Johan Petersen og klubbens bestyrelse førte til, at Carl Johan blev træner i Randers Roklub i fire år.

I avisen udtalte Carl Johan, "at han fandt for lidt forståelse hos bestyrelsen i Aarhus Roklub – her i Randers kan jeg arbejde så dejligt ugenert uden bestyrelsen blander sig i mine dispositioner".

Ejgil Krogh fik overdraget hvervet at skulle skabe en ny stab af kaproere efter bruddet med den gamle stjernetræner Carl Johan Petersen.

Aarhus roklub har mistet sit sidste store kort, som i 1956 blev Danmarksmester og Nordisk mester i firer m/stm. Letvægt. To af roerne skal være soldater.

Erik Thorsen har også valgt at stoppe.

Aarhus Roklub har holdt hvervemøde i 1960, og 15 nye roere var i gang med træningen. I 1960 har klubben en begynder letvægtsfirer m/stm., som leverer flotte resultater. Det er Arne Jensen, Allan Sørensen, Ole Jørgensen og Gudmund Bay.

DM holdes på Brabrand sø, men Aarhus Roklub har alene tilmeldt en dobbeltsculler, hvilket skyldes at klubben helt er startet på en frisk efter at have ligget stille længe. Klubbens træner Børge Krogh har opnået underværker med nye roere de sidste par år.

27. 1961-1962

Klubbens formand Ejnar Christensen havde fået klubbens tidligere træner Carl Johan Petersen til at vende tilbage efter nogle år i Randers Roklub.

Der var store forventninger til firer m/stm Arne Jensen, Erik Pedersen, Per Bøhme, Erik Nygaard Petersen og styrmand Poul Erik Petersen. Holdet roede begynder firer sidste år, men var nu rykket op i junior klassen.

I juni 1961 afholdt Aarhus Roklubs 75-års jubilæums-kaproning. Junior fireren med Arne Jensen, Erik Pedersen, Per Bøhme, Erik Nygaard Petersen og styrmand Poul Erik Petersen vandt. På anden dagen var det rigtigt Brabrand vejr med vindstyrke 9 og 3 kæntrede både.

Ved slutningen af sæsonen 1961 havde klubben 35-40 roere i træning. Formanden, Ejnar Christensen og træner Carl Johan Petersen udtaler, at det er målet med Rostadion, at skabe noget i retning af et jysk "Henley".

Aarhus Roklubs junior firer m/stm Arne Jensen, Erik Pedersen, Per Bøhme, Erik Nygaard Petersen og styrmand Poul Erik Petersen vinder DM i 1962 og udtages til de første officielle Verdensmesterskaber i Luzern.

Arne Jensen, i dag 79 år fortæller, at de var et junior hold i 1962. De roede stærkt og Carl Johan ville prøve dem til DM i senior klassen. Det var noget af en bedrift de gjorde ved at vinde DM og de var helt oppe og køre over udtagelsen til VM.

Ved VM i Luzern var holdet efter indledende i opsamling og bliver her nr. 5 og dermed ude af konkurrencen.

Holdet ophører efter VM, da de fire roere skal aftjene værnepligt.

Klubbens formand Ejnar Christensen har om nogen arbejdet for at gøre Brabrand regattaen til en regatta på lige fod med Bagsværd regattaen.

Det ender i 1962 ud i, at Ejnar Christensen ikke længere vil stå, som arrangør af Brabrand regattaen.

Årsager:

Aarhus regattaens termin falder sammen med Simlång Regattaen i Sverige, hvor de Københavnske klubber foretrækker at ro.

Dansk Forening for rosport ikke indfrier sine løfter.

Bagsværd begunstiges og Brabrand saboteres.

Ejnar Christensen slutter med, at han ikke længere vil være med til at arrangere regattaer i Brabrand.

”Dette berører ikke min stilling i Aarhus Roklub. Jeg har givet op i Brabrand banens bestyrelse over for det samme problem som min forgænger. Måtte næste mand kunne løse det” udtaler Ejnar Christensen til pressen.

Klubbens træner Carl Johan Petersen, vil ikke fortsætte uden Ejnar Christensen i Brabrand banens bestyrelse.

”Det er i forvejen uhyre vanskeligt at arbejde med kaproning i Danmark og jeg er ved at være kørt træt. Kun med Ejnars hjælp, indflydelse og inspirerende arbejde på formandsposten kunne jeg bevare troen på, at vi igen kunne få et kaproningshold, der kan gøre sig gældende blandt de allerbedste i kamp ved Verdensmesterskaber, Olympiske lege og Europamesterskaber” udtaler Carl Johan til pressen.

Dansk idrætsforbund gik ind i sagen og Ejnar Christensen, Carl Johan Petersen og Eigil Krogh var inviteret til møde hos DIF sammen med repræsentanter for DFfR.

Mødet sluttede med et tilsagn fra DFfR om, at der ikke i fremtiden vil blive givet tilladelse til at danske roere kan starte i kaproninger på udenlandske baner, når der samtidig afholdes kaproninger her i landet. Én 8-årig strid mellem DFfR og Brabrand banen, var endelig løst.

Eigil Krogh blev valgt som ny formand for Brabrand banen. Nu skulle der arbejdes frem mod kaproning på søen den 6 og 7 juli 1963 og forhåbentlig deltagelse i EM på Bagsværd sø senere på året.